

ساکشن

آدرس: سه راه سیمین، خیابان جانبازان، انتهای
بلوار شهیدبخشی. تلفن: ۰۳۱۳۵۱۳۰۰۰۰ ، داخلی
واحد آموزش به بیمار: ۷۷۲

کد پمفلت: Pa0317

تعلیم

۴. پوشیدن دستکش و خارج کردن سر ساکشن از داخل پوشش بدون اینکه دست به سر آن برخورد کند.
۵. با دست تمیز و غالب سر ساکشن را گرفته و با دست غیر غالب انتهای لوله را خم کنید تا در هنگام ورود سر ساکشن نیرویی مکش اعمال نشود و از صدمه به مخاط جلوگیری شود.
۶. سر ساکشن را ۱۰ تا ۱۵ سانتی متر وارد راه هوایی کنید تا جایی که به مانعی برخورد کند و جلوتر نرود. سپس لوله را باز کرده و با حرکت چرخشی لوله را خارج کنید.
۷. کل زمان ورود تا خروج لوله نباید از ۱۰ تا ۱۵ ثانیه بیشتر نشود.
۸. مجدداً به بیمار اکسیژن با درصد بالا بدهید.
۹. بعد از هر بار ساکشن کردن مسیر لوله ها را با سرم شستشو یا آب تمیز کنید.
۱۰. تعداد کل دفعات ساکشن کردن بسته به میزان ترشحات بیمار است.
۱۱. سر ساکشن و دستکش را دور بیندازید و دست های خود را بشویید.

چگونه از برز عفونت جلوگیری کنیم؟

- ✓ شستن مناسب دست ها قبل و بعد ساکشن
- ✓ استفاده از دستکش جهت انجام پروسیجر
- ✓ استفاده از تکنیک تمیز جهت ساکشن دهان و رعایت اصول استریل جهت ساکشن لوله تراشه
- ✓ تمیز و ضد عفونی کردن تجهیزات ساکشن
- ✓ دفع مناسب ترشحات و وسایل آلوده

ساکشن کردن چه مراحل دارد؟

۱. شستن دست ها و پوشیدن ماسک و لباس محافظ برای جلوگیری از آلودگی و پاشیدن ترشحات
۲. قرار دادن بیمار در وضعیت نیمه نشسته
۳. دو دقیقه قبل از ساکشن به بیمار اکسیژن با میزان بالا (۱۰ الیتر) بدهید.

ساکشن به چه معناست؟

ساکشن کردن روشی برای خارج کردن ترشحات به صورت مکانیکی از راه هوایی بیمار از طریق بینی، دهان و یا داخل تراشه است. گاهی ساکشن کردن ترشحات با استفاده از یک راه مصنوعی مثل لوله تراکئوستومی نیز انجام می شود.

ساکشن کردن با استفاده از دستگاه ساکشن که با ایجاد مکش باعث خروج ترشحات از راه هوایی بیمار می شود انجام می گیرد. این دستگاه یک یا دو ظرف شیشه ای استوانه ای دارد که جهت جمع آوری ترشحات حین انجام کار از آن ها استفاده می شود. دستگاه نیاز به دو لوله رابط دارد که یکی از آن ها قطورتر با طول بیشتر است که رابط ساکشن نام دارد. لوله دیگر باریک تر و استریل است که درون پوشش کاغذی قرار گرفته است و به آن سر ساکشن می گویند.

سرساکشن ها سایزهای مختلفی داشته که با رنگ خاص مشخص می شوند. سایزهای بزرگ تر نارنجی یا قرمز بوده ک بیشتر برای ساکشن دهان از آن ها استفاده می شود. سایزهای کوچک تر آبی و مشکی هستند و بسته به شرایط فرد از آن ها استفاده می شود.

بهترین سایز برای ساکشن کردن در منزل سفید و سبز هستند. روی ساکشن یک دکمه جهت روشن و خاموش کردن و یک درجه برای تنظیم قدرت مکش دستگاه تعبیه شده که بهتر است برای بالغین حداکثر روی میزان ۱۲۰ جهت جلوگیری از آسیب بافتی تنظیم شود.

چه زمانی نیاز به ساکشن ترشحات است؟

به هر دلیلی مانند ضعف عصبی عضلانی و کاهش سطح هوشیاری که بیمار نتواند به صورت طبیعی با سرفه ترشحات مسیر هوایی را خارج کند یا بلع مناسبی جهت خروج ترشحات ندارد نیازمند ساکشن است.

ساکشن کردن چه عوارضی دارد؟

صدمه به مخاط دهان یا تراشه، ایست تنفسی، بی نظمی در ضربان قلب، اسپاسم راه هوایی، عفونت و کاهش فشار خون.

برای ساکشن کردن به چه وسایلی نیاز داریم؟

جهت ساکشن کردن نیازمند دستگاه ساکشن، رابط ساکشن یک بار مصرف، سر ساکشن استریل، محلول سرم شستشو و دستکش یک بار مصرف، دستکش و گاز استریل هستیم.

برای انجام ساکشن چه نکاتی را رعایت کنیم؟

ساکشن کردن روشی است که در صورت نیاز بیمار انجام می شود. لذا از ساکشن کردن های بی مورد و نابجا پرهیز کنید. دوره های استراحت بین دفعات ساکشن را در نظر بگیرید.

همچنین بیمار را تشویق کنید تا در صورت امکان (قبل از ساکشن) ۲۰ تا ۳۰ نفس آرام و عمیق بکشد.

علایم بالینی که نشان دهنده نیاز بیمار به ساکشن و لزوم آن را مشخص می کند، شامل سرفه های صدا دار، وجود ترشحات که در مسیر هوایی دیده و یا صدای آن شنیده می شود است.

ساکشن را ترجیحاً قبل از غذا و قبل و بعد از خواب انجام دهید.

بعد از اتمام کار سر لوله رابط را با گاز استریل بپوشانید.

در صورتی که ترشحات بیمار زیاد و به حالت جامد در آمده، از بخور سرد استفاده کنید.

حداقل روزی سه بار ظرف جمع آوری کننده ترشحات را خالی و آن را با آب و واتکس تمیز کنید.

هیچ گاه از سر ساکشنی که برای تخلیه ترشحات دهان استفاده کرده اید برای تخلیه ترشحات لوله تراشه و یا تراکئوستومی استفاده نکنید

سر ساکشن یک بار مصرف است و پس از هر بار مصرف باید دور انداخته شود. ولی لوله رابط را می توان به شرط تمیز بودن و نجسیدن ترشحات تا ۵ روز استفاده کرد.

در صورت بروز چه علایمی باید سریعاً به پزشک یا پرستار خود گزارش دهید؟

بی قراری و اضطراب، گیجی، اختلال در تمرکز، تپش قلب، تغییر رنگ و غلظت، مقدار و بوی ترشحات، رنگ آبی لب ها و ناخن ها.

در صورت تنفس کند و سطحی و نامنظم و سختی در تنفس، انجام اقدام اورژانسی ضروری است.